

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1849/2021
27.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступају пуномоћници Драган Миленковић и Бранко Луковић, адвокати из ..., против туженог-противтужиоца Јавног комуналног предузећа „Расина“ Брус, кога заступа пуномоћник Југослав Вукајловић, адвокат из ... и тужене Општине Брус, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради чинидбе и утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 977/20 од 08.09.2020. године, у седници одржаној 27.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 977/20 од 08.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 977/20 од 08.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 354/19 од 18.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженима да на кп.бр. ... КО ..., која је по култури пашњак 2. класе, површине 14,48 ари, изведу радове на измештању цевовода који се простире преко наведене парцеле, на начин ближе описан у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбачена је тужба туженог-противтужиоца ЈКП „Расина“ Брус, којом је тражено да се према тужиоцу-противтуженом утврди да противтужилац има право сталне службености за провођење воде путем магистралног цевовода који се простире преко послужне кп.бр. ... КО ..., власништво тужиоца – противтуженог, димензија и положаја ближе означеног у том ставу изреке, због непостојања правног интереса за подношење тужбе. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 977/20 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде у делу који се односи на тужиоца и тужену Општину Брус, тако што је тужилац обавезан да

туженој Општини Брус накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге, па део ревизијских разлога којима се оспорава утврђено чињенично стање не може бити дозвољен ревизијски разлог по члану 407. став 2. ЗПП. Указивање у ревизији на изражено становиште у приложеној одлуци Апелационог суда у Крагујевцу (Гж 3815/17), не испуњава законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер се не ради о истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. То није случај ни у погледу оцене дозвољености посебне ревизије указивањем на приложене одлуке Врховног касационог суда. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници је поднета 07.03.2017. године, а означена вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић